

Evangelí del diumenge de la setmana XXI de durant l'any (B): el pa que dona la vida eterna

Evangelí i comentari de
l'Evangelí del diumenge de la
setmana XXI de durant l'any.
“Senyor, a qui aniríem? Tu tens
paraules de vida eterna”. La
participació en la santa Missa és
la millor manera
d'experimentar la salvació que
ens dona la vida eterna.

Evangelí (Jn 6, 60-69)

Llavors molts dels seus deixebles,
després de sentir-lo, van dir:

—Aquestes paraules són molt dures.
¿Qui és capaç d'acceptar-les?

Jesús, sabent que els seus deixebles
murmuraven de tot això, els digué:

—Això us escandalitza? Doncs què
direu quan veureu el Fill de l'home
pujant on era abans? És l'Esperit qui
dona vida; la carn no serveix de res.
Les paraules que jo us he dit són
Esperit i són vida. Però entre
vosaltres n'hi ha alguns que no
creuen.

Des del principi, Jesús sabia qui eren
els qui no creien i qui l'havia de trair.
I afegí:

—Per això us he dit que ningú no pot
venir a mi si no li ho concedeix el
Pare.

Des d'aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer enrere i ja no anaven més amb ell. Llavors Jesús digué als Dotze:

—¿També vosaltres em voleu deixar?

Simó Pere li respongué:

—Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna. I nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu.

.....

Comentari

No tots els evangelistes expliquen la institució de l'Eucaristia. Sant Joan, que dedica diversos capítols a l'última cena no esmenta les paraules de la institució d'aquest sagrament fonamental a la vida de l'Església. Tot i això, el capítol 6 està dedicat

gairebé enterament al discurs sobre el pa de vida.

En aquest important discurs, Jesús pronuncia unes paraules que van escandalitzar els oients: “Qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. La meva carn és veritable menjar i la meva sang és veritable beguda” (*Jn* 6, 54-55).

L'evangelí que llegim avui ens relata la reacció a aquestes paraules: molts deixebles de Jesús s'escandalitzen, preguntant-se com es pot menjar la carn d'un home i beure'n la sang. I com a conseqüència, molts van deixar de seguir-lo, van abandonar el camí, la crida a acompanyar el Mestre.

El problema és més greu encara perquè aquestes crítiques no es transformen en diàleg amb el mateix Jesús, sinó que es queden en murmuracions. Per això el Mestre

intervé per explicar que la vida cristiana només és possible si es confia en Déu: “ningú no pot venir a mi si no li ho concedeix el Pare”.

El missatge cristià, la trobada amb Jesucrist, és pedra d'escàndol, cosa que trenca els nostres esquemes de previsió i organització de vida. La redempció és possible si ens deixem salvar, si acceptem formar part del Cos místic de Crist que és l'Església.

I això es concreta a la Santa Missa, que a sant Josepmaria li agradava descriure com el “centre i arrel de la vida interior”.

La cosa més gran que podem fer cada dia és la participació en el sant sacrifici de l'altar. En una ocasió, el Papa Francesc va recordar que “nodrir-nos de Jesús i viure en Ell mitjançant la Comunió eucarística, si ho fem amb fe, transforma la nostra vida, la transforma en un do a Déu i als germans. (...) El Cel comença

precisament en aquesta comunió amb Jesús” (Àngelus 16-VIII-2015).

Finalment, Jesús es dirigeix als dotze, preguntant-los: “També vosaltres voleu marxar?”. És interessant que tot i que sabés qui creien i qui eren incrèduls, demani directament als apòstols les seves intencions, que interpel·li la seva llibertat.

Podem fer nostra la resposta de Pere: Senyor, a qui anirem?, què més podem fer sinó seguir-te? A la relació amb tu, viscuda especialment en la comunió eucarística, trobem la font de la nostra alegria i el motiu de la nostra existència.

Giovanni Vassallo // Photo: Juan Rojas - Unsplash

opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-xxi-de-durant-lany-b-el-pa-que-dona-la-vida-eterna/
(11/04/2025)